

! Interessant: On és la marjal de què tothom parla? Qui és el responsable de la seua desaparició?

BALANÇ ESTIUENC.

Salva Sanchis

És difícil enguany, i sobretot després de l'estiu, triar un tema sobre medi ambient i territori per opinar o, com a mínim, centrar-se. No és perquè els nostres polítics no ens han donat motius, sinó per tot el contrari. Podem parlar de la més d'una desena de Plans d'Actuació Integrada (PAI) presentats en més de deu consistoris saforencs, els més escandalosos a Vilallonga, Tavernes i Xeraco, sense restar importància als de La Font, Oliva, Piles i Alfauir, ni als que estan previstos d'entrar en els consistoris de Palma i Simat, a dia de la redacció d'aquest article. En total, 8 camps de Golf -l'esport més demanat pels saforencs-, 22.000 vivendes, un parc tecnològic, una marina interior amb mil amarraments -segur que amb amarraments per a vaixells Copa Amèrica i iots de 50 mts-, i milions de metres quadrats urbanitzats.

Amb tot açò, els saforencs duplicaríem la població si no fos perquè la major part de les noves vivendes es destinaran a segones residències o com a inversió dins del mercat immobiliari; per tant, restaran buides la major part de l'any. El consum d'aigua urbà s'estima que se situa al voltant dels 125 l per habitant i dia en nuclis urbans menuts i entre 300 i 400 l per habitant i dia en ciutats -què és en el que es convertiran els nostres pobles-, xifra que multiplicada per la quantitat total d'habitants que podrem arribar a ser, resultarà

escandalosa. A més, caldrà sumar el consum d'aigua extra que provoquen els residencials unifamiliars en reg de jardins, piscines i el propi camp de golf, un reg que encara que té un consum tècnicament més eficient; hi ha autor que diu que solament l'herba d'un camp de 18 forats en el nostre clima consumeix igual que una ciutat de 12.000 habitants a l'any.

Mentre al llaurador se li incentiva perquè adopte mesures per a reduir el consum d'aigua per part de la Conselleria d'Agricultura, per part de la Conselleria de Territori i Habitatge es dona llum verda a macrourbanitzacions, s'aprova una llei del golf que preveu arribar al número de 67 camps de golf al País Valencià i es projecta una nova llei d'urbanisme que inclou termes com "desenvolupament sostenible" i "qualitat ambiental"; amb les dues lleis, però, es facilita la construcció de noves urbanitzacions, s'intenta eliminar qualsevol obstacle municipal i se li dona al Consell la capacitat de tindre l'última paraula. Vegem el cas del PAI de Tavernes de la Vallidigna, que després de rebre més de 5000 al·legacions, el govern municipal trasllada la paraula a la Conselleria de Territori i Habitatge, una Conselleria que ja no pot donar l'abast després del nombre de PAI's presentats i envia part dels Estudis d'Impacte Ambiental a l'empresa pública VAERSA, pràctica totalment il·legal.

La crònica:

La Safor no sols incrementarà el seu consum hídric, sinó també l'energètic, els seus vials, en molts casos a costa de destruir massa forestal; el fluxe de vehicles, sobretot en temporades de vacances, i també els residus, amb la qual cosa caldrà incrementar els serveis de recollida i abocament a pesar que, a hores d'ara, la Conselleria encara no ha sabut donar sol·lució a la destinació dels residus d'Oliva, Gandia i part dels pobles que abocaven a l'antic abocador d'Ador. Es necessitaran més centres educatius i sanitaris -d'aquells que la Generalitat encara no ha parat de construir-, més infraestructura en transport públic, més policia, més repartidors de correu i, en definitiva, una major xarxa de serveis, que és el que cap ajuntament o la mateixa Generalitat assegura que donarà, mentre ja estan pensant en la contribució que faran pagar.

La política dels nostres pobles no pot vendre el nostre territori i el nostre patrimoni a un preu tan baix i a un cost tan alt. És necessari, per una qüestió ètica i democràtica, que es desenvolupen en els nostres pobles les eines per millorar la participació ciutadana a nivell local, i la cooperació i la planificació estratègica a nivell comarcal; de res serveixen 8 camps de golf o un megapolígon industrial en cada poble, en un espai geogràfic tan reduït.

Feliu Ventura i la terra.

Sònia Fayos

El passat dia 25 de Juny van actuar Feliu Ventura i Lluís Llach, a la Marquesa, i vam gaudir les seues cançons. Entre d'altres, Feliu va cantar "EL QUE DIUEN ELS ARBRES" (dedicada al seu avi Agustí, que el va introduir al tema) i "COM EL RENT" (fent referència al canvi de vida dels nostres llauradors pel formigó) Amb l'ànim que arriben aquestes lletres a la gent que no va poder escoltar el concert, anem a recordar les lletres del nostre cantant de Xàtiva.

EL QUE DIUEN ELS ARBRES

Em va agafar les mans
i les posà en terra
i cremà per un moment
tu vens d'ací, no pots canviar això.
Ell entenia tot el que deien els arbres,
jo només sentia vent.
Em va alçar contra el cel
per a seure'm als muscles
i esclatà la meua ment.
Jo sóc d'ací, no puc canviar això.
I vaig entendre tot el que deien els arbres
on només sentia vent.
Hem de fer més
per avançar més;
si és sostenible
es farà visible.
Des del meu lloc
fins el més remot;
sembrar ací-
per a collir allí.
Interpretar un altre repertori:
salvar a pams el propi territori.
Un nou model
un nou poder
per a fer més
no renunciar a res.
Hem de fer un esforç
per a escoltar es arbres
o només quedarà vent!

COM EL RENT

Abans com el rent creixia la casa
la vida llaurada i el sol en els ulls
l'hivern a la llar sacsava la brasa
l'estiu a la plaça, l'amor de reüll.
Passat el temps amb la vista cansada,
la vida corcada i el cor en un puny
els dies de sembra, ferment de l'albada,
en una bufada s'envolen ben lluny.
Les expropiacions de la rodalia
volen l'alqueria i no es parla més
quan vinga el buldozer amb la policia
asfalten el dia montres de ciment.
Arriba sentència, és ordre de jutge
els amos del greuge: especuladors
açò no és Ramalah ni eres maputxe
ciutat de les ciències, ciutat de la pols.

La cega mirada

Francesc Bononad i Brines, membre de La Valldigna sostenible. Forum ciutadà

Quanta raó que té el senyor Muñoz Solsona, Secretari General de la Federación de Promotores Inmobiliarios y Agentes Urbanizadores de la Comunidad Valenciana ensems: "*Siempre han existido diferentes formas de ver la misma realidad*" (Levante-EMV, dissabte 2 de juliol de 2005). Almenys, històricament, dues formes: la mirada especulativa del món i la mirada tècnica sobre ell. La primera, peculiar del *biós teoretikós* del grec antic (també, però, de la *vita contemplativa* de l'home medieval); la segona, no cal dir-ho, pròpia de la nostra ciència i cultura, la cultura i la ciència occidental moderna. La mirada tecnocientífica del món és la mirada de qui porta el món «a les seues mans», de qui fa del món un objecte «a mà», a l'abast, manipulable; la mirada del cec que toca les coses per a veure-les. Tot valent-se de la seua mà —la mà és una ferramenta profitosa, "exclusiva" de l'ésser humà, ens diu el filòsof José Gaos— l'home és subjecte creador, fabricant d'artefactes, productes del seu art útil. L'instrument, l'útil, l'estri, l'arma (útil per a matar), la màquina, són obra de l'*homo faber* que, sens dubte, som, *faber* —escriu Gaos— "els òrgans especials del qual són el corporal de la mà que maneja les màquines, els aparells, i el psíquic de l'anomenada precisament *intel·ligència tècnica*, la que dirigeix la mà en servir-se d'ella". La mà constitueix el llindar en què la nostra intel·ligència tècnica pren possessió d'allò real. Ara bé: "La tècnica, la mà, el tacte, la intel·ligència tècnica, l'*homo faber*, estan en una relació essencial amb la voluntat de poder, de dominació, sobre la matèria i, mitjançant aquesta, sobre la vida, àdhuc la humana menys material". L'afany de poder i dominació sobre la natura i sobre l'ésser humà es manifesta, doncs, en la punta dels dits.

A la mà s'oposa fonamentalment l'ull; al tacte s'oposa cardinalment la vista. Per a percebre el seu objecte la mà necessita tenir contacte amb ell, agafar-lo, prendre'l, manipular-lo, posseir-lo. L'ull, per la seua banda, no pot percebre el seu sinó atàllant-lo, observant-lo a distància. Si, en companyia d'Enric Sòria («L'ofici d'observador», El País, dijous 23 de juny de 2005) convenim que tot és significatiu i tot mereix ser observat amb la major atenció, estarem d'acord en què mirar amb cura i «en perspectiva» és una manera d'anar pel món al servei d'una manera de comprendre el món: enormement oberta, respectuosa, desinteressada, sense altre interès que incitar el proïsme perquè guaite per si mateix, amb els seus propis ulls. Al darrere —com bé diu l'escriptor d'Oliva— el que hi ha és la voluntat de saber-ho tot, d'entendre-ho tot i —afegim nosaltres— de compartir el guany obtingut, que és la manifestació intel·lectual d'un gran amor a la vida. Altrament, insistim, l'esguard tècnic, la mirada de l'home de la intel·ligència tècnica, del manobre —l'operari,

l'arquitecte, l'enginyer, l'economista, el promotor immobiliari i l'agent urbanitzador...— amaga una avidesa de domini. La tècnica permet veure el món d'una altra forma: com un país enemic en què incursionar sense més objecte que el botí; com una des-localitzada extensió verda on l'activitat «afegida» d'empuyar un bastó —de nou la mà— i colpejar una piloteta permet que inserim en la història com promesa mundana, temporalitzada, l'antic *télos*, l'antiga meta ultraterrena de la salvació. Al parer del senyor Muñoz Solsona, el bon funcionament de les regions turístiques depén de valors afegits a la promoció immobiliària, com ara "*el golf, actividad que está apoyando y aportando al turismo español el valor que le falta y sobre todo, propiciando la llegada de un turismo de mayor nivel adquisitivo que pasa más tiempo en nuestra autonomía y gasta más dinero que el turista tradicional. Una actividad beneficiosa tanto para quienes la practican como para el conjunto de la sociedad, [...]*". El futur actual de la nostra comunitat està, doncs, enverdit d'una esperança gairebé religiosa, atés que l'avenir immediat és un benvenir, una etapa de benaurança i prosperitat, de "benefici" «a la mà», abastable d'una manera rabent mercès a l'acció humana. El mite modern del progrés el fa realitat l'acceleració de les construccions humanes, acceleració que, en el nostre cas, en el cas del País Valencià, cal al seu torn accelerar ja que la nova Llei d'Ordenació del Territori i Protecció del Paisatge és menys permissiva que l'anterior Llei de Regulació de l'Activitat Urbanística (data límit: 30 de juny de 2005). El nostre món està en les mans dels tècnics; la nostra vida la porten entre mans els tecnòcrates; allí on creix el que ens salva, està també el perill. El nostre és un món que viatja a velocitat de vertigen vers la definitiva contracció d'allò que Paul Virilio —urbanista, ves per on!, «teorètic», això també!— denomina «mapa mental» o «visió mental» del món. La història de la contemplació del món és —en paraules de José Gaos— "la de la progressiva i imminent extinció d'aquesta idea [idea vol dir etimològicament simple cosa vista, objecte visual, visió]: de la substitució d'un món amb una *idea* del món per un món sense *idea* del món...". Perquè aquest món nostre sense visió de si mateix, sense cosmovisió, aquest orbe orb en què ens ha tocat viure, s'escodrina a les palpentes. Els tècnics són els vertaders amos i senyors de la Terra. Així les coses, què ens resta? «Divergir» (Virilio) a la manera soriana (d'Enric Sòria): "cridar l'atenció sobre aquells aspectes de la realitat que no es poden ficar ni amb calçador en l'estret marc d'un anunci de televisió", ço és, mirar tot a l'entorn amb el propis ulls. Sense intromissions. **La Valldigna Sostenible. Fòrum Ciutadà.**

12 de novembre

"Pels nostres pobles, no destruïm la Safor".
Gandia.

publicacions

Et recomanem...

CONSELL
GENERAL DEL
CEIC ALFONS EL
VELL
*Especulació urbana,
territori i model
econòmic.*
Gandia, CEIC Alfons
el Vell, 2005.

qui som

- Grup d'Estudis Mediambientals de la Safor.
- Col·lectiu Baladre (Vilallonga).
- Grup Ecologista Samaruc-Ecologistes en acció.
- Associació Cultural Correllops.
- Associació Cultural Bresca (Vilallonga).
- Club de Rugby la Safor.
- Maulets.
- Moviment per la pau i el desarmament i la llibertat.
- Associació Cultural la Goleta (Xeraco).

- Col·lectiu Vall de Vernissa.
- Centre Excursionista de Ròtova.
- Fundació Casal Jaume I.
- C.C.O.O.
- Coordinadora d'AMPES de Gandia.
- Associació Cultural Casa Clara.
- Joves per l'Ecologia.
- Grup Excursionista Mondúver.
- Colla de Dimonis Fem fredat.
- Ateneu Llibertari de Tabernes.
- Plataforma kontra l'alta tensió.
- COEVA. Col·lectiu Agró.

Els PAI i la felicitat

Pep Pastor.

Després de tants dies ja passats sense la pressa de l'hivern i amb la lentitud que marca el temps de la calor, podem contar allò que està passant al poble. Nosaltres som aquells que hi vivim a Tavernes, el nostre poble. Tot començà un bon dia quan unes persones, que tenen, per cert, un nom molt estrany, ACTURA, van deixar un papers i uns CD a l'Ajuntament de forma oficial, és a dir, amb registre d'entrada i totes aquestes coses que cal fer quan és una cosa important, i no deixats allà de mala manera. Pareix ser que aquests papers porten escrites les maneres de fer-nos feliços i rics, i de quina manera els nostre fills tindran el dia de demà un futur assegurat: bona feina i prop de casa, i bon sou (açò no sé si està als papers o als CD, o en cap lloc). Gent generosa i servicial, aquesta gent.

Però ací no acaba tot. Als poc dies un altra gent presentà a l'Ajuntament més papers i més CD, en ells, diuen els savis del poble, està també escrit la prosperitat i el benestar del nostre poble. Què hem fet nosaltres per a merèixer-nos tanta felicitat i riquesa?

Mireu, ara que ja no està de moda, resulta que aquestes persones han col·lectivitzat la terra per a fer-la més bonica

i rendible, i així repartir millor la riquesa entre tots. Quin detall i que llestes són aquestes persones, Senyor. L'han adornada, la terra, amb camps de golf, casetes "superxulis", amarres per als barcos dels pirates moderns, centres comercials i un no sé què de parc tecnològic, però crec que ací s'han equivocat perquè en els papers posa que la zona destinada a parc tecnològic és d'ús industrial terciari, i no hi posa cap compromís per escrit que diga que serà destinat a un lloc on treballaran inventors i mags de la Ciència. Segurament ha estat un error i ho canviaran. Quins camins ens faran! no s'ho podeu ni imaginar. I les cases? les cases i els jardins seran fabulosos amb piscina i tot. Piscines que, per cert, estaran buides d'aigua. Aigua no hi ha tanta. Potser a aquestes persones també se'ls ha oblidat aquest detall.

Mireu si ens volen que ho han presentat abans de l'1 de juliol, perquè si ho feien després no es podria haver construït tal i com ells pensen que és millor per al poble de Tavernes, evidentment. És que aquestes persones són l'hòstia. Fins i tot als membres de l'Ajuntament, els que manen en el poble, en el bon sentit de la paraula, els ha paregut molt bé tot. Diuen que és una

gran oportunitat per al nostre poble, el millor que ens podia passar. Jo crec que els membres de l'equip de govern del meu poble tampoc s'han adonat dels obllits que han tingut en els papers que han presentat a l'Ajuntament. Quan se n'adonen ho corregiran, és clar.

De totes maneres jo crec que aquestes persones estan equivocades. Nosaltres no volem aquest de fer un poble. El nostre model de poble, te més a veure amb la sostenibilitat, és a dir, més just, socioeconòmicament, i més respectuós amb el medi ambient. Nosaltres no volem permetre un saqueig tan descarat del nostre territori, del nostre patrimoni cultural, mediambiental i social. És un abús. Esperen que hi haja serenitat i sentit comú i els PAI tornen al calaix. Hi ha altres accions que poden fer millorar el nostre poble i la nostra gent. Nosaltres sabem que la felicitat no és ni un lloc ni un destí sinó un camí, i que cadascú de nosaltres elegeix amb qui vol fer el camí.

Manifestació a Vilallonga de la Safor, que va reunir al voltant d'un miler de perones

EL TIO PEP ESTALVIA I VA BEN LLUNY

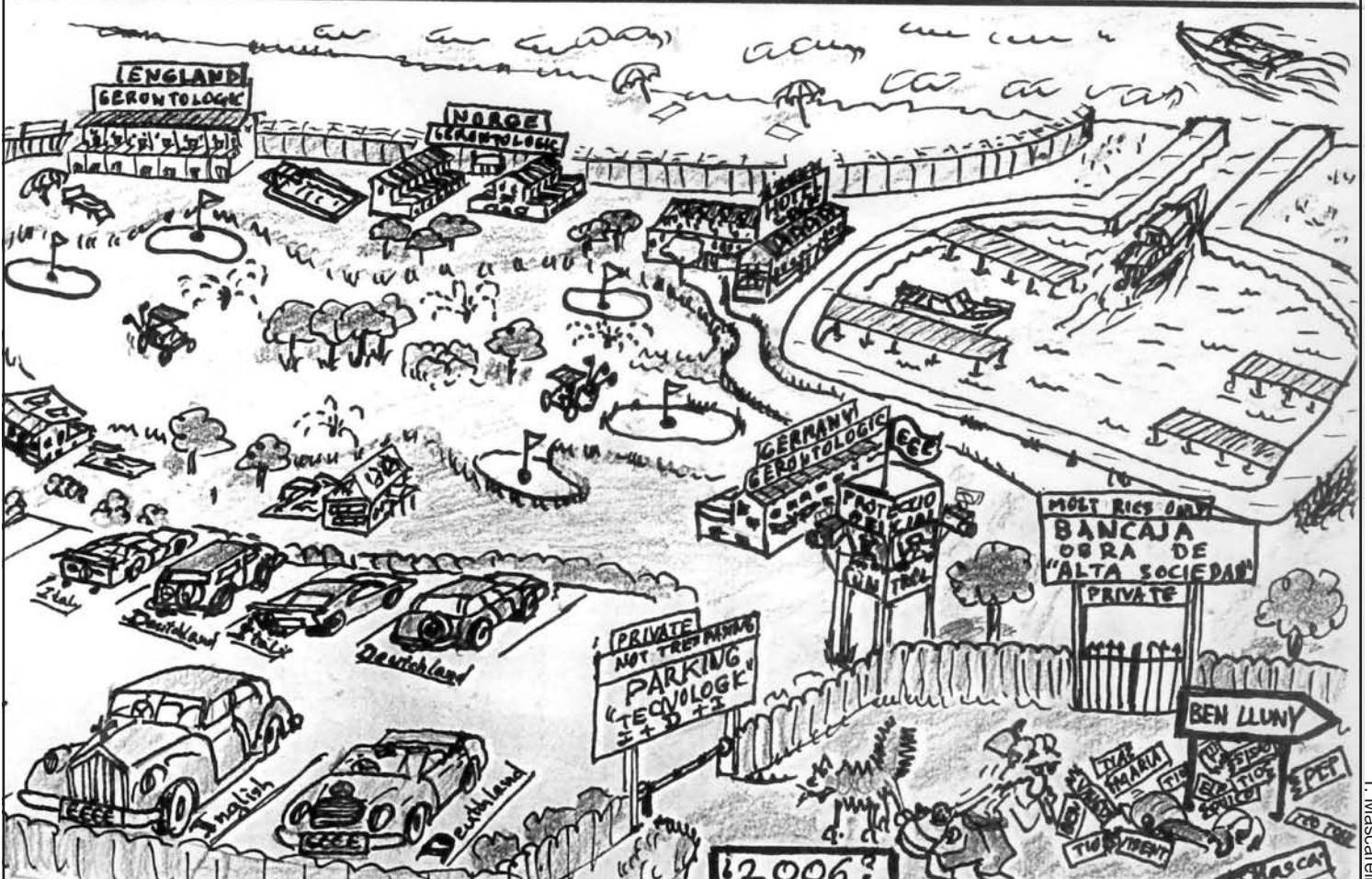

fins a 1994

A. Masover

1995 a 2006

T. Masover